

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 June 2010 21:29 - Last Updated Thursday, 24 June 2010 19:54

ஐந்தாம் பகுதி மதியமளவில் மாணிக் கதாசனும், சந்திலும் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்தனர். அந்த மோட்டார் சைக்கிளின்; சத்தம் கேட்டதும், எனக்கு வழமையான பாதிப்பு ஏற்பட்டது. சந்தியாரை இது தொடர்பாக விசாரித்து விட்டுத் தான் வருகின்றோம் என்று எம்மிடம் கூறினர். எமக்கோ மரண பயம் பிடித்தது. ஏனெனில் நாம் மலைப்போல நம்பியிருந்த சந்தியாரையும், இவர்கள் பிடித்து விசாரிக்கின்றார்கள் என்னும் ஆச்சரியமும் தான். அவருக்கே இந்த நிலை என்றால் எமக்கு? என்ற கேள்வி எனது மனதை வகுவாக குழப்பமடைய வைத்தது. மலேயம் தங்கராஜா இதற்கெல்லாம் காரணம் சந்தியார் என ஒப்புக் கொண்டுள்ளார் எனவும் கூறினர். எமக்கு கடிதமொழியிய சிறப்பாடல் சந்தியாரின் வழிகாட்டுதலின் பரேலையே நடந்தது எனவும் கூறினர். நாம் எல்லோரும் மௌனமாக இருந்தோம். அவர்கள் கூறியதில் உண்மை இல்லையென்பதால், திடீர் என ஒரு தோழர் அப்படி இல்லையென மறுத்தார். உடனே மாணிக் கதாசன அப்படி என்றால் என்ன நடந்தது என்று எழுதுங்கோடா என அதட்டினான். சரி என்றோம். மூகாமில் இருந்து ஏற்கனவே எமது விடயத்தை எழுதவென அனுப்பிய தோழரை மீண்டும் அனுப்பினால், நாம் கூற அவர் எழுதுவார் எனவும் கூறினோம். அதற்கு அவர்கள் இணங்கினார்கள். இருந்தபோதும் எமது வாக்குமலத்தை பதிவு செய்ய வேண்டிய தோழர் அன்று பகல் முழுவதும் வரவில்லை.

அன்று இரவு மீண்டும் மோட்டார் சைக்கிள் சத்தம். எல்லோரும் எழுந்து உட்கார்ந்தோம். வாமதவேன பாபுஜி மற்றும் இருவர் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எங்களையே நோக்கி வாங்கோடா வளையலை என சத்தமிட்டனர். என்ன சந்தியார் இதுக்கு காரணம் இல்லையென்று சொன்னியளாம் என கத்தியபடி, அடிக் கத்தொடங்கினார்கள். எம்மாலோ அபிவாங்க முடியாத நிலை. எல்லோரும் கதறி அழுதோம். பின்பு எம்மை இழுந்து வந்து கூடாரத்துக்குள் போட்டார்கள். மலேயம் நாளையக்கு நீங்கள் இதற்கு எல்லாம் சந்தியார் தான் காரணம் என்று சல்ல வேண்டும், எனக் கூறிவிட்டுச் சென்றனர்.

மறுநாள் காலையாகக் குமலமொழிதும் தோழர் வந்திருந்தார். நாம் இயலாது இருந்தோம். இருந்தபோதும் நாம் என கடிதமொழிதும் நிலைமைக்கு தள்ளப்பட்டோம் என்பதைப் பற்றி கூற ஆரம்பித்தோம். இதில் நாம் சந்தியாரை சம்பந்தப்படுத்தவில்லை. வாக்குமலமொழிதும் தோழர் எம் நிலையையும், எமது போராட்டத்தின் உண்மையையும் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினார். அவர் எம்மீது சும்மத்தப்பட்டுள்ள குற்றங்கள் அனைத்தும் தவறானதும் சோபிக்கப்பட்டதும் என்று அறிந்து, கண்கலங்கி கண்ணீரும் விட்டார். அத்தோழர் கூறினார், நாங்கள் நினைத்தோம் நீங்கள் எல்லாரும் துரோகிகள் என்று தமது முன்னைய நிலைப்பாட்டைத் தெரிவித்தார். எமது வாக்குமலம் சசியிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதை வாசித்த சசியோ, எம்மிடம் வந்து அபிவாங்கியும் திருந்தமாட்டிங்களாடா என கூறிவிட்டுச் சென்றார். பிற்பகல் மாணிக் கதாசனும் சந்திலும் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எமது வாக்குமலத்தை வாசித்து விட்டு, எம்முன்னே அதை கிழித்து எறிந்தனர். காரணம் நாம் சந்தியார் தான் இதற்கு காரணம் என்று கூறவில்லை என்பதுதான். நீங்கள் நான் சொல்லுமாதிரு எழுத வேண்டும் எனக் கூற, அதை மறுத்தவராக சந்தில் தவேயில்லை என்றான். அதை

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 June 2010 21:29 - Last Updated Thursday, 24 June 2010 19:54

எல்லாம் தங்கராஜா கஹிவிட்டார் தானே எனக் கஹி, அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றனர். அப்போது தான் எமக்குத் தெரிய வந்தது, ஏன் தங்கராஜாவை எம்மிடம் இருந்து பிரித்தார்கள் என்பதை. தங்கராஜாவை கொண்டு தாம் என்ன நிகைக்கின்றார்களோ, அதை செய்து முடிக்கலாம் என எண்ணியிருக்க வேண்டும்.

அன்றிரவு மறுபடியும் அபி விழுந்தது. மறுநாள் காலம் எமது இடம் மாற்றப்பட்டதுவதாக கஹினர். சசி எம்மை முகாமின் மறுபக்கத்தில் உள்ள ஒரு மலையில், அதுவும் களஞ்சிய அறைக்கு சற்றுத் தூரத்தில் கொண்டு சென்றனர். இது மட்டக்களப்பில் புயல் வீசிய போது, வீட்டு இழந்தவர்களுக்கு என வழங்கப்பட்ட தற்காலிக கொட்டகை (ரென்ற்;) ஒன்றில் எம்மை தங்கவைத்தனர். அதைச் சுற்றி எட்டுப்பேரகை காவலிற்கு நிற்பாட்டினர். அப்போது எம்மில் ஒருவர் வளையே போக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், உடனே முகாமில் இருந்து இருவரை காவலுக்கு அழைப்பார்கள்.

சந்ததியார் கதை செய்தப்பட்டது எமக்கு ஆச்சரியத்தை கொடுத்தாலும், அதைப் பற்றிச் சிந்திக்க எம்மால் முடியவில்லை. காரணம் உடம்பின் வலி. இதன் பின் சந்ததியாருக்கு என்ன நடந்தது என்று நாம் அறிய முடியாத நிலையில் இருந்தோம். சந்ததியாரின் கதை என்பது, முகாம்களில் கசிய ஆரம்பித்தது. இருந்தபோதும் அவரைப் பற்றி பலவிதமாக பொய்ப்பிரச்சாரங்கள், திட்டமிடப்பட்ட முகாம்களிற்குள் பரப்பப்பட்டன. அதில் ஒன்று தான் எம்மையும் அவரையும் இணைத்து, நாம் கழகத்தை அழிக்க புறப்பட்டவர்கள் எனக் கஹப்பட்டது. சந்ததியாரை ஏன் கழகத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என இவர்கள் முடிவெடுத்தார்கள் என்பதை ஆதாரப்படுத்தும் வகையில், டேவிட் ஐயாவால் எழுதப்பட்ட அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் ஈழத் தமிழர் விடுதலைக் கட்டண்சி செயலதிபர் என்ற புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. [பார்க்க.](#) உண்மையான தகவல்கள் கிடைப்பது என்பது, முகாம்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விடயமாக இருந்ததால், இத்தப்பச்சோந்திகளால் சொல்லப்பட்ட தகவல்களை பலர் நம்பினர். ஒரு சிலருக்கு தகவல்கள் ஆங்காங்கே தெரியவந்த போதும், அதை மற்றவர்களிடம் கதைப்பதனைத் தவிர்த்தார்கள். காரணம் யார் உளவாளிகள் என்று தெரியாத பயத்தால்.

அன்று இரவும் எமக்கு மீண்டும் அபி விழுந்தது. இதனால் எமது உடல்நிலை வகைவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. நான் நடக்க முடியாதிருந்தேன். நான் எங்கு செல்வது என்றாலும், இருவர் என்னதைக் கிண்கொண்டுவான் செல்வார்கள். விஜிக்கோ கழத்தில் ஏற்பட்ட நோவால் இரவில் படுக்க முடியாது மிகவும் கஸ்டப்பட்டார். அன்றையின் உடல்நிலை வகைவாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனந்தன் மலம் கழிக்கச் சென்றால், இரத்தமாகத் தான் செல்வதுடன் அபிக்கடி மயக்கமும் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு எம்முடன் இருந்த அனைவரின் உடல்நிலையும் பாதிப்பிற்குட்பட்டிருந்தது. இக்காலத்தில் எம்மீ தான் அனுதாபம் முகாமில் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. எமது போராட்டத்தின் உண்மையைத் தன்மையைப், புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கினார்கள். இதற்குக் காரணம் எமது வாக்குமலத்தைப் பற்றி அந்தத் தோழர்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 June 2010 21:29 - Last Updated Thursday, 24 June 2010 19:54

தான். நாம் வளியில் (மலம் கழிக்க) சிலைவது என்றால், எம்முடன் கதகைக் வணைடாம் எனவும் எமக்கு அருகாமையில் நின்று கடமையுரிய வணைடும் எனவும் முகாம் தோழர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட அந்தக் கட்டளையைப் பலர் மீற ஆரம்பித்தனர். எம்முடன் உரையாடவதுடன், எம்மை மலம் கழிக்க விட்டு விட்டு துரத்தில் நிற்பார்கள். அத்துடன் எம்மிடம் இருந்து என்ன நடந்தது என்பது பற்றி அறியவும் முற்பட்டார்கள்.

ஆரம்பகாலங்களில் எமக்கு உணவு தருவதென்றால் வணைடாவெறுப்பாக தந்தவர்கள். தற்போது தோழமை உணர்வுடன் தரத்தொடங்கினர். இறச்சி சமகைக்கும் நாட்களில், இறச்சி கறியை சாப்பாட்டுத் தட்டின் கீழே போட்டு விட்டு அதன் மலே சோறு போட்டு, மீண்டும் இறச்சிக் கறியைப் போட்டு எமது உடம்பைத் தேற்றுவதற்கு தம்மால் இயன்ற வகையில் பாடுபட்டார்கள். ஆனாலும் இரவில் திடீர் திடீர் என வரும் மலே மட்டத்தினர், தமது உடற்பயிற்சிக்காக எம்மைப் பதம் பார்த்துச் சிலைவார்கள். எமது உடல்நிலை வகைவாக பாதிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக ஆனந்தன், விஜி, அனரணி, என் போன்றோரது உடல்நிலை நாளுக்கு நாள் மோசமடைந்து சனெறதை அவதானித்த முகாம் தோழர்கள், எம்மைப் பார்வையில் வந்திருந்த இராணுவப் பொறுப்பாளர் கண்ணை மூடி கபறினர். எமக்காக ஓரளவுக்கு கதகைத் திருக்கின்றார்கள். கண்ணன் எம்மைச் சந்தித்த போது, நாம் அவருடன் கதகைக் முடியாத நிலையில் இருந்தோம். இதனை அவதானித்த கண்ணன் திடீர் என வாமதவேனை அழைத்து, எமக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கும்படி கபறினார். இதனாலோ என்னவோ, இரு நாட்கள் கழித்து அனதைத் முகாங்களின் மருத்துவப் பொறுப்பாளர் எமக்கு வதைத்தியம் செய்து வதற்காக வாமதவேனால் அழைத்து வரப்பட்டார். இவர்களுடன் மாணிக்கம் தாசனும், கனடா என்ற தோழரும் வந்தனர் இதில் கனடாவை எமது பாதுகாவலுக்குப் பொறுப்பாகவும் தங்கராஜாவின பாதுகாப்பிற்கு சசியைப் பொறுப்பாக இருப்பதாக அறிவித்ததுடன், சசி எம்மையும் மறைபார்வை செய்து வார்த்தைத் தெரியப்படுத்துத்தினார்கள்.

வந்திருந்த வதைத்தியர் ஓவ்வொருவராக களஞ்சிய அறகைக் குள் அழைத்துச் சோதனையிட்டார். அப்போது ஓவ்வொருவரும் தமக்கான வருத்தத்தைச் சொல்ல, அதற்கான மருத்துவத்தைச் செய்தார். இவர்கள் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்திருந்ததால், எனது வருத்தத்தின் நிமித்தம் நான் மலம் கழிக்கச் சனென்று விட்டேன். இறுதியாளாக என்னை அழைத்தனர். அங்கு சனெறதும் எனக்கு அதிர்ச்சிகாத் திருந்தது. அனதைத் முகாம் மருத்துவப் பொறுப்பாளராக வந்திருந்தவர், எனது உறவினரும் ஒன்றாகப் பயிற்சிக் கு வந்தவருமான அழகன். அவர் என்னைக் கண்டதும், அதிர்ச்சியில் கண்கலங்கினார். என்னை அவர் பாரக்கவில்லை. காரணம் அவரால் எனது நிலமையை ஜீரணிக்க முடியாமல் இருந்தது. ஒன்றும் கதகைக் முடியாத சமீபநிலை. அவர் அருகே வாமதவேனும் நின்றிருந்தான்.

என்னை தனது அருகே அழைத்து, எனது காயங்களையும் எனது கால் முதுகின்

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 June 2010 21:29 - Last Updated Thursday, 24 June 2010 19:54

நிலமயையையும் மலேலோட்டமாக பார்த்து விட்டு, எம்மை வதைத்தியசாலகைக்கு அனுப்ப வணேட்டும் எனக் கபறினார். வாமதவேனோ இவங்கள் அத்தனை பரேயும் ஆஸ்பத்திரிக் அனுப்ப முடியாதனெ, அவருடன் ஏறிப் பாயந்தான். என்னதை தக்கி வந்த தோழர்கள், மீண்டும் தக்கிச் சென்று எமது கபடாரத்துக்குள் விட்டனர் அப்போதுதான் எனக்குத் தெரிந்தது, ஏன் வாமதவேன் கத்தினான் என்று. அதாவது எம் நால் வரையும் வதைத்தியசாலகைக்கு அனுப்ப வணேட்டும் என்பதுடன் சலா, சண் என்பவர்களையும் அனுப்ப வணேட்டும் என்று கறுப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இவரின் பரிந்துரையின் பெயரில் முதலில் ஆனந்தனும் விஜயமும் வதைத்தியசாலகைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு அவர்களை ஒருவருடரும் கதகைக் கவணேட்டாம் என்றும், தனிமைப்படுத்தியே வதைத்திருந்ததாக கபறினார்கள். ஆனந்தன் ஒரு சில நாட்களில் திரும்பினார். விஜயமோ நீண்ட நாட்களாக திரும்பி வரவில்லை. எமக்கோ பயமும் சந்தகேமும் தோன்றியது. விஜயை புதைத்து விட்டார்களோ என்ற அச்சம் எழுந்தது. ஆனால் இருகிழமைக்கு பின்னர் அவர் திரும்பினார். அவரின் கழுத்தைச் சுற்றி பிளாஸ்டர் பரீஸ் போடப்பட்டிருந்தது. இவரால் எழும்புவதில் இருந்து உணவு உட்கொள்வது வரகைக்கும் இன்னொருவர் உதவி தேவைப்பட்டது. இவர்கள் இருவரும் வந்த பின்னர், அவ்வளையிலே அதிக சுகாய்னத்தால் சலாவும் விஜயனும் வதைத்தியசாலகைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். எனக்கும் அன்றனிக் கும் முகாமிலேயே மருத்துவம் வழங்கப்பட்டது. எனது மனநோய் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவில்லை. மலேலும் கால் நடக்க முடியாதிருந்தது. அதை முகாமில் இருந்த ஒரு தோழர், எண்ணெய் போட்டு வதைத்தியம் செய்தார். இவர் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர். இவர்தான் பயிற்சியின் போது உடம்பில் காயப்பட்டவர்களுக்கு எண்ணெய் போட்டு வதைத்தியம் செய்பவர். ஏன் இன்று நான் நின்றபடியோ அல்லது ஓடி ஆடி வலேசை செய்வதோ, அந்தத் தோழரின் நோ எண்ணெய் தான். அவர் எனக்காக பல இலகைகளை வட்டி நோ எண்ணெய் காய்ச்சி காலையிலும் மாலையிலும் தவறாது தடவி விடுவார்.

இவர் எம்மைக் குணமாகத் தன்னை அர்ப்பணித்தவர் என்றே கபறினார். காலையில் பயிற்சி முடிந்து, காலையுணவு அருந்தியதும் பலர் ஓய்வெடுப்பார்கள். ஆனால் இவரோ எம்மிடம் வந்து எண்ணெய் தடவி தனது ஓய்வுநேரத்தை எமக்காக செலவிட்டார். இவரை விட பல தோழர்களும் எமக்கான உதவிகளையும் தம்மால் முடிந்தவற்றையும் செய்ய ஆரம்பித்தனர்.

ஆம் தோழர்கள் என்ற பந்தத்திற்கு உரியவர்கள் இவர்கள் தான். தோழமையற்ற மனிதநேயமற்ற நேர்மையற்ற அரசியலகைக் கொண்ட இந்தத் தலைவர்களை நம்பி எத்தனை ஆயிரம் தோழர்கள். அவர்கள் தமது உற்றார் உறவினர், சொந்தபந்தம், கல்வி, கடமை போன்ற பலவற்றைத் துறந்து, தாய்மண்ணின் விடிவிற்காக போராடப் புறப்பட்டவர்கள். இவர்களுக்கு இந்தத் தலைமைச் செய்தது என்னவெனின், தமது சுகப்போக வாழ்க்கைக்காகவும், தமது மக்கள் விரோதக் கொள்கைக்காகவும், அவர்களைப் புதைத்தும், மனோநிலை பாதிப்படையச் செய்ததும் தான். ஏன் எதற்காக வந்தார்கள், அதை மறுத்து தமது சொந்த மக்களுக்கு எதிராக போராடவும் துண்டினர்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 17 June 2010 21:29 - Last Updated Thursday, 24 June 2010 19:54

இப்படிப்பட்ட தலமை இந் தத் தோழர்களுக்கும், மக்களுக்கும் கொடுத்தது ஏமாற்றங்கள் தான்.

12. மோட்டார் சைக்கிள் சத்தம் கேட்டால் என்ன அறியாது மலசலம் வரும் (புள்ளிப்பகுதி - 12)

11. அடியில் மயங்கினேன், சிறுநீர் ரோ இரத்தமாகவே சென்றது - (புள்ளிப்பகுதி - 11)

10. எம்மில் யாராவது உயிருடன் தப்பித்தால், எமக்கு நடந்ததை மற்றவர்களுக்கு கற்றுப்பதியும்...புள்ளிப்பகுதி - 10)

9. புளாட் அமைப்பை விமர்சித்த எங்கள் புலி என்றனர், துரோகி என்றனர் - புளாட்டில் நான் பகுதி - 09)

8. மகஜர் அனுப்பி தலமையுடன் போராட்டம் - (புளாட்டில் நான் பகுதி - 08)

7. சாதிக் குடாகவதீ ர்வை காணும் வழிமுறையை நாடிய தலமை - (புளாட்டில் நான் பகுதி - 07)

6. நான் தோழர் சந்ததியரசை சந்தித்தேன் - (புளாட்டில் நான் பகுதி - 06)

5. தசே விடுதலை என்றும், பாட்டாளி வர்க்க புரட்சி என்றும் பசியபபி... - (புளாட்டில் நான் பகுதி - 05)

